Principiul înțelegerii cu tine însuți

On Aprilie 21, 2017

Felul cum contribui la înțelegerea realității care te încătușează, conturează adevărata lume a percepțiilor despre valoarea pe care ți-o inspiră viața.

Pentru întâia oară înțelegeam că propria mea supraviețuire depindea de supraviețuirea lumii, tot așa cum măiestria unui pictor depinde de motivația pentru care pictează, știind că profunda inegalitate între cei bolnavi și cei sănătoși era rezultatul multiplicării unei gene inițiale - a răului.

O luciditate fără precedent în analiza realității, o aventură a spiritului în contact permanent cu explorarea materiei, explozia copleșitoare a unei nebunii ce traversa firesc meandrele dăruirii inutile de sine, toate acestea păreau să izvorască din adâncurile unei trăiri, dincolo de orizontul meu.

Ca orice alt muritor de rând, doar că puțin mai avantajat de hazard și de însăși apariția unui fenomen misterios - al credinței în planul unui Dumnezeu necunoscut, îmi reformulam fără încetare convingerile, reexaminam regulile unui mediu tot mai ostil - reguli introduse în structura realității ce revendica prioritatea unei cereri anterioare: *"Stay Alive ! "*

Numaidecât, forța călăuzitoare a deducției și prudenței mă îndruma spre o cale neștiută, cât se poate de dură, unde totul părea desprins din memoria întunecată a pictorului Edgar Freemantle, din Duma Key. Mai aveam multe de suferit, de răbdat și de învățat până ce să ajung la constarea scriitorului Todd Burpo, că "Raiul există".

Obsedat de plăcerea de a privi, de a descoperi aventuri noi, de a mă preface încrezător într-o poziție dominantă de dragul autenticului umanism, ceea ce mă plasa în ipostaza unui artist chinuit între inspirația geniului său și disperarea întunecată a minții intrată în dialog cu Dumnezeu, care e tot una cu paza gândurilor, am început să mă privesc ca pe o biruință a vieții asupra morții.

Să fi fost oare un simptom al unei stări psihotice? Numai intrarea neașteptată în infernul lui Dante îmi deschidea noi orizonturi spre transcendență, spre noi senzații, spre noi cunoașteri, mai ales că în subconștientul meu se formase deja un fond de răutate.

Leadership: Adopți o atitudine de împingere a rațiunii spre formarea „Omului Nou", prefăcându-te încrezător într-o poziție dominantă de dragul autenticului propriului Sine?

Una din destăinuirile lui Humbert Humbert din romanul Lolita, ilustrează aceeași atitudine abordată de mine, o atitudine de împingere a rațiunii undeva ...mai încolo..., având la bază o anumită emoție negativă care trebuia să se consume într-un fel.

"Am visat uneori că încerc să ucid. Ştiți ce se întâmplă? De pildă, țin în mână o pușcă. Ochesc spre un dușman invizibil care mă privește interesat. Oh, apăs pe trăgaci, perfect, dar gloanțele cad moale, unul după altul, din gura bleagă a țevii. Singurul meu gând, în acele vise, era să-mi ascund fiascoul, să nu-l sesizeze dușmanul meu, care încet-încet începea să se înfurie".

Fidelitatea față de tine însuți se determină în funcție de valoarea pe care ți-o acorzi

atunci când trebuie să-ți accepți limitările în lupta cu imperfecțiunile și rătăcirile tale.

Cu intensitate, în esența mea se justificau aberațiile, prejudecățile unei morale care favoriza tendința spre excesul de a adopta simțământul de ascundere a unei neputințe, vina propriului eșec pe flacăra roșie a presentimentului de finitudine a unei existențe precedată de neant.

Afirmam apoi, că uite ce mult pot trăi dacă îmi întețesc căutările spre o experiență de limită, spre un tragic al întrebării de recapitulare a motivelor pentru care îmi refuzam orice invitație la culoare, și al răspunsului pe care mă temeam să-l aflu. Sau poate eram eu prea sentimental.

Cel ce își acordă o valoare unicat de tipul: „Nu pot să-mi corectez pornirile sufletești", este mai aproape a se arăta încântat de atmosfera încordată a visării decât cel ce își acordă o valoare unicat de tipul: „Mă simt în stare să joc în finală".

Atitudinea care produce leadershipul este de multe ori o rejucare a finalei dintre ceea ce te rănește și ceea ce te transformă într-un visător, din care iese victorioasă conștiința spiritului de unitate.

Cu siguranță, nu mai eram un Michelangelo al propriei sale vieți, având posibilitatea să-mi modelez soarta după bunul plac. Ci eram conturul inexpresiv, încărcat, al unui alter ego revoltat față de eșecul angajării într-un joc al perspectivelor de situație, în același timp rațional și irațional. Eram un Humbert Humbert care se definește prin coloratura unei lumi decăzute, ducând în cârcă un rol greoi.

Autenticul propriului Sine, care poate revoluționa leadershipul, se formează prin forța responsabilității de a te raporta la imperfecțiunile și rătăcirile tale, iar în umbra lor să te descoperi ca o conștiință a valorii în raport cu un om "cu totul altul".

Răspunsul tău la cererea unui mediu ostil prezintă o particularitate a limitărilor de acces la rațiunea credinței într-un adevăr care te eliberează și îți dă șansa unui nou inceput?

Principiul înțelegerii cu tine însuți se poate formula astfel: Felul cum contribui la înțelegerea realității care te încătușează, conturează adevărata lume a percepțiilor despre valoarea pe care ți-o inspiră viața.

Să te înțelegi cu tine însuți înseamnă să te lupți cu realitatea, fără să-ți pui singur bețe în roate.

* Notă: World War Z

Source: https://neculaifantanaru.com/principiul-intelegerii-cu-tine-insuti.html